

A Magyar Köztársaság Nevében!

A Pécsi Ítéltábla a **I. rendű felperes neve** (I. rendű felperes címe) I. r. és **II. rendű felperes neve** (II. rendű felperes címe) II. r. felpereseknek a Radovics Ügyvédi Iroda (7400 Kaposvár, Fő u. 12. ügyintéző dr. Radovics Csilla ügyvéd) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen kölcsön visszafizetése iránt indított perében a Somogy Megyei Bíróság 2.G.40.131/2007/31. számú ítélete ellen az alperes 35. sorszámú fellebbezése folytán megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy az állami adóhatóság külön felhívására fizessen meg 297.600 (kettőszázkilencvenhétezer-hatszáz) forint eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a Cs. F. egyéni céget a Zala Megyei Bíróság, mint Cégbíróság a Cg.20-11-090229. számú cégjegyzékbe jegyezte be. Az egyéni cég korlátolt felelősségű társasággá átalakulását határozta el. Az átalakulási vagyonmérleg, könyvvizsgálói szakvélemény szerint a hosszúlejáratú kötelezettségek között szerepel 6.500.000 forint tagi kölcsön. Az átalakulással létrejött alperes tagjai 1999. május 19-étől a felperesek voltak, akik 1999-ben 1.050.000 forint, 2000-ben 600.000 forint, 2004-ben 1.650.000 forint, 2005-ben 1.600.000 forint kölcsönt nyújtottak a társaságnak. A tagi kölcsönökből az alperes 6.490.000 forintot fizetett vissza.

Az I. r. felperes üzletrészét 2006. augusztus 28-án a S. I. Kft.-re átruházta. Az I. r. felperes megosztott üzletrészét 2006. december 8-án a S. Kft. illetve S. N. J.

szerezte meg. Mindkét üzletrész átruházási szerződés 4. pontja szerint az üzletrészhez tartozó tagsági jogok és kötelezettségek a szerződés megkötésének napjától kizárólag a vevőket illetik és terhelik. 2006. december 8-án a felperesek és a társaság új tagjai jegyzőkönyvben rögzítették, hogy az I. r. felperes az alperessel kapcsolatos minden iratot a vevőknek megmutatott, a cég könyveibe betekintést engedett.

A felperesek 2007. augusztus 3-án és 23-án írásban hívták fel az alperest a tagi kölcsön visszafizetésére. Az alperes a felhívásnak nem tett eleget.

A felperesek keresetükben 4.960.000 forint megfizetésére kérték kötelezni az alperest. Igényüket a házastársi vagyontársaság alapján egyetemleges jogosultként érvényesítették.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, arra hivatkozott, hogy az üzletrészek átruházásával az üzletrészhez kapcsolódó társasági tagsági jogok, kötelezettségek a vevőket illetik és terhelik. Vitatta a tagi kölcsönök tényleges befizetését is.

Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek egyetemlegesen 4.960.000 forintot, és ennek 2007. április 30-ától a kifizetésig számított kamatait. A csatolt bevételi pénztárbizonylatok és kölcsönszerződések alapján megállapította, hogy a felperesek 1999. és 2005. között összesen 4.950.000 forint tagi kölcsönt nyújtottak az alperesnek, illetve a jogelőd egyéni cégben az I. r. felperes 6.500.000 forintot. A cégbíróságtól beszerzett egyszerűsített éves beszámolók és kiegészítő mellékletek a tagi kölcsönt szintén tartalmazzák. A jogelőd egyéni céghez befizetett tagi hitelt az átalakulási vagyommérleg és a könyvvizsgálói szakvélemény támasztja alá.

Az elsőfokú bíróság az alperes védekezésére figyelemmel vizsgálta, hogy a felperesek az üzletrész átruházásakor lemondtak-e a kölcsön visszafizetéséről, illetve az átruházással a vevők váltak-e a kölcsön jogosultjává. A kölcsönszerződések a felperesek és az alperes között jöttek létre, így az alperes fizetési kötelezettségének megszűnését a felpereseknek a társasághoz címzett lemondó nyilatkozata eredményezheti. A bíróság megítélése szerint az „üzletrészhez tartozó társasági tagsági jogok” fogalmába általában a tagokat megillető vagyoni és szervezeti jogok tartoznak, tehát azok a jogosítványok, amelyek a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi V. tv. alapján a tagot megilletik, illetve ugyanezen kötelezettségeik. Az üzletrésszel rendelkező tagoknak azonban nem minden esetben van tagi kölcsönszerződésük, és így követelésük ezen a címen a társasággal szemben. Az üzletrész átruházási szerződések 4. pontja nem igazolja, hogy a felperesek a kölcsön visszafizetéséről lemondtak volna. A 2006. december 8-án kelt jegyzőkönyv a tagi hitelt valóban nem tünteti fel, kizárólag az EU csatlakozási, tőkepótló, folyószámla terület alapú támogatási hiteleket nevesíti. Önmagában azonban ez nem jelenti azt, hogy a felperesek ekkor már lemondtak volna a kölcsön visszafizetéséről. A jegyzőkönyv ugyanis nem részletezi a fentiekben túli kötelezettségeket, azokat tételesen nem sorolja fel. Így az okiratból nem

következik az, hogy a tagi kölcsönöket azért nem tüntették fel, mert a felek megállapodtak abban, hogy ezt a vevőknek, illetve a társaságnak nem kell visszafizetnie.

Az ítélet ellen az alperes jelentett be fellebbezést. Kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helyezze hatályon kívül, és a keresetet utasítsa el a perben tett alperesi nyilatkozatok alapján.

A felperesek az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték.

A fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és abból helyes jogi következtetést vont le. Az ítélet jogi indokaival a másodfokú bíróság egyetért, de az ítélet jogi indokolásából mellőzi a jogelőd egyéni céghez befizetett tagi kölcsönrel kapcsolatos megállapításokat a következőkre tekintettel:

Az egyéni vállalkozásról szóló 1990. évi V. tv. 15. § (1) bekezdése szerint az egyéni vállalkozó - kérelmére - a cégjegyzékbe egyéni cédként bejegyezhető. A (2) bekezdés szerint az egyéni cég nem jogi személy.

Az idézett jogszabályi rendelkezés alapján a cégbíróság az egyéni vállalkozót jegyzi be a cégjegyzékbe egyéni cédként. Az egyéni cég nem önálló jogalany, az egyéni vállalkozótól elkülönült jogképessége nincs. Ebből következik, hogy a II. r. felperes az egyéni céddel nem köthetett kölcsönszerződést. Annak azonban nem volt akadálya, hogy az egyéni cég átalakulásakor, az alperes létrejöttékor, az alapító II. r. felperes egyéni vállalkozói vagyonából a kft. részére a törzstőkéen felül további vagyont bocsásson rendelkezésre, és ezt az átalakulási vagyonmérlegben kölcsönként tüntesse fel.

Az alperes védekezését a másodfokú bíróság is megalapozatlannak találta, az elsőfokú bíróság ezzel kapcsolatos indokaival egyetért, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta, és az eredménytelenül fellebbező alperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az illeték-feljegyzési joga folytán le nem rótt illeték megfizetésére.

P é c s, 2009. február 25.

Dr. Veszeley Józsefné s.k. a tanács elnöke, Dr. Zóka Ferenc s.k. előadó bíró, Dr. Kovács Ildikó s.k. bíró